Ч. 66. Середа 6 цьвітня (24 марта) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи угорскі. — Грізне положенє в Македониї. — Борба з льордами. — Король Петро в Константинополи.

Про наміри угорского президента міністрів ґр. Кіна пише Pesti Hirlap, що правительство дуже заняте виборчими приготовленями, бо в многих околицях в тій справі ще не доведено до ладу. Тому вибори не відбудуть ся скорше, як в половині червня. Крім того жалував ся ґр. Кін перед дописувателем сего дневника, що нема відповідних кандидатів, хоч в многих округах опозиция не має найменших виглядів. А недостача кандидатів проявляє ся тому, бо загал не має довіря до нового положеня політичного. Старолїберали утратили звязь з округами виборчими, а новолїберального приросту там не знають.

В справі соймової бучі переслухувано в поліциї виноватих, а всї они станули на становищи, що се стало ся підчас засїданя сойму, отже они є незаймані яко посли. Задля того они відказали всяких зізнань перед полїцию. Тим закінчено вступне доходженє в поліциї і передано протокол держ. прокураториї. Взагалї можна сподївати ся з того всего, що галабурдникам нічого не стане ся, бо вже пісдя бучі величали їх героями, що зневажили „цїсарских урядників“ каламарями і книгами. Головного галабурдника Захарияса витали з великим одушевленем в Кронштадскім касинї, а віцепрезидента касина, що осудив єго поступок, виключено зпоміж членів а так само деяких инших. Часописи Юштівців висьмівають обиджених міністрів і кажуть, що було би досить уже сеї комедиї з їх жалями.

В хорватскім соймі поставлено 29 наглих внесень, а то виходить па явну обструкцию. А що президент хоче ті внесеня взяти під обради аж по вичерпаню дневного порядку, розпочато безмежну розправу про дневний порядок.

Коли оба табори независимців (Кошутівці і Юштівці) розпочали горячу аґітацию виборчу, в правительственнім таборі якось тепер трохи притихло. Кошут на бенкетї висловив оногди надію, що по виборах війде він до сойму на чолї однопільного сторонництва независимців. Юшт заявив в Ужгороді, що колиб опозицию гноблено при виборах, то він не допустить в соймі до нїякої роботи.

Кошутівскі часописи заповідають, що б. міністер Кріштофі виступить 10 с. м. в Араді з широкою проґрамовою промовою, в котрій зверне ся головно против роботи ґр. Тіси. В Германштадї збирають ся Саси, щоби обдумати поступованє при виборах.

В розмові з міністром судівництва Секелїм дізнав ся редактор „Pesti Naplo“, що прасовий закон має бути розширений. Іменно має бути знесений ославлений § про „підбурюванє“ угор. карного закона, через котрий сотки немадярів підчас коаліциї попали до вязниці. Поки що застановлено 148 процесів виточених социялїстами і немадярам. Сю вість потверджує „Budap. Corr.“ Тим способом могло би правительство приєднати собі немадярскі і робітничі круги.

З Солуня доносять, що в Іпеку проголошено стан облоги. Джавид-паша грозить бомбардувати місто, коли Альбанцї не видадуть оружия. З Монастиря вислано три батальйони піхоти до Іпек. Виновник оногдашного замаху Капіль Атас утік разом з своїми спільниками.

Провідник Ірляндців пос. Редмонд виголосив вчера в Тіпперай бесїду, в котрій зая-

---

33)

ПІРАТ.

З англійского — капітана Марриата.

(Дальше).

Позаяк морский пролив, в якім находив ся „Местник“, був за вузкий, аби перебити ся, а вітер дув з полудня, то розбишацкий шунер не міг в ніякий спосіб утечи; він сам загнав ся в лапку і єго одинока надія лежала хиба в тім, що він в своім закритім і оборонім становищи буде міг ставити успішний опір нападам неприятеля, котрий не буде міг ужити всіх своїх сил відразу лише частями. Полудневий вітер віяв сильно від моря і здавало ся, що ще збільшає ся, коли фреґата і шунер розпустили всі вітрила і старали ся поза кораловими рафами дістати ся на полудне острова до проливу.

З покладу „Местника“ можна було дуже добре бачити оба неприятельскі кораблї і їх рухи і Каін побачив, що опинив ся в положеню вибирати між двома конечностями. Що мусить надіяти ся нападу, о тім не міг сумнівати ся: але хоч як пожаданим було би для него в иншім часї напести напастникам удар, то тепер він зовсім инакше гадав і був би радо всьо за то дав, аби лиш оминути борбп і розлучити ся з своїми товаришами в спокою, не проливаючи вже крови. Франціско не мало тїшив ся з того, що обставини так некористно зложили ся для розбишаків, але не промовив ні слова до капітана, як довго приглядали ся оба з покладу рухам ворога.

Була може девята година; „Местник“ переплив щасливо майже половину небезпечної дороги, коли Каін велів закинути малий якор і післав людий до каюти на сніданє. Франціско зійшов також до каюти капітана і розповів Клярі, як річи стоять, коли увійшов Каін. Кинув ся на скриню і сидів задуманий.

— Що гадаєте тепер робити? — спитав Франціско.

— Ще не знаю; не хочу сам о тім рішати — відповів Каін. — Коли би я сам мав рішати, то полишив би шунер тут, де він тепер стоїть. Неприятель може нас тут напасти лише на своїх лодках, а такого нападу я не бою ся. Колиж ми переїдемо пролив, то ворожий шунер піде за нами і ми не будемо могли єго здержати, противно мусимо бути приготовлені на єго напад, коли дістане ся на глубшу воду в заливі, а коли ще до єго залоги прилучить ся і залога фреґати, наша поражка буде зовсїм певна.

З другої сторони однако маємо в тім случаю ту користь, що будемо могли боронити нашого шунера з покладу і з берега, хоч наші сили дуже ослаблені. Скличу людий і поспитаю їх о раду. Бог сьвідок! Коли би то від мене завиcїло, я за всяку цїну старавсь би оминути борби.

— А нема нїякої можливости утечи? — спитав Франціско знов.

— Чому ні; ми могли би шунер покинути і найблизшої ночи не замічені ворогом виїхати на море поміж великим островом і північним. Але я не сьмію зробити такого предложеня, бо люди не хотіли би навіть чути о тім, крім того справді сумніваю ся, чи ворог полишить нам час до ночи. Від рана вже знаю, а властиво ще скорше, що нинї перед заходом сонця порішить ся моя судьба.

— Що хочете тим сказати?

— Скажу тобі, Франціско — відповів Каін. Мати твоя навіджувала мене в снах все перед важними подіями, о яких я тепер вже лиш зі страхом думаю і так появила ся она і послідної ночи. Але на її лици була тепер ніжність і милосердіє, она сумно кивала до мене рукою, немов би кликала, аби я ішов за нею. Так, Богу дякувати: она не глядїла вже на мене так страшно як все перед тим.

Франціско нічого не відповів і Каін знов задумав ся.

По хвили Каін встав, вийняв малу пачку паперів з шафи і подав єї Франціскови.

— Сховай то коло себе! — сказав капітан розбишаків. — Коли би мене мало стрітити нещастє, то дізнаєш ся з того, хто була твоя мати; там суть також вказівки, де маєш глядати скарбів, які я укрив. Полишаю тобі всьо, Франціско. То майно набуте нечестно, але ти тому не винен, а також нема нікого, хто зажадав би єго звороту. Не відповідай мені тепер! По моїй смерти найдеш приятелів, котрі скажуть тобі то само. Повторяю ще раз: стережи тої пачки!

вив, що для Ірляндців справа мнимих уступок за їх голосоване в справах буджету не стоїх в нїякім відношеню до усуненя права вета палати льордів, що єсть головним услівєм гомерулю. Відтак представив услівя, під якими Ірляндції готові голосувати за буджетом також і в иншій формі. Правительство мусїло би дати запевнене, що буджет не скорше прийде під наради палати, доки не будуть звістні резолюциї палати льордів в справі вета. Дальше мусїло би дати запевнене, що не полишить ся в уряді, коли льорди відкинуть резолюциї що до вета і одержать запоруку, що король іменує нових членів палати льордів, аби зломити опір старих льордів.

Болгарска аґентия телеґрафічна доносить, що сербский король Петро переїздив передвчера через Филипополь до Константинополя. На двірци в Филипополи повитав короля Петра король болгарский Фердинанд. Оба володарі забавили з собою 10 мінут. В Константинополи відвідав вчера перед полуднем король Петро патриярха. Короля витано в патриярхаті з великими почестями.

Новинки.

Львів, дня 5 цьвітня 1913.

— **З львівскої „Рускої Бесіди“.** На загальних зборах „Рускої Бесіди“, котрих конець відбув ся дня 2 с.м., вибрано до виділу: ст. ради. Шеховича головою, проф. І. Кокорудза містоголовою, В. Штогрина господарем, П. Берєста касиєром, І. Дрималика референтом театральних справ, Т. Купчиньского секретарем, о. І. Туркевича бібліотекарем. — На заступників вибрані: проф. С. Лещій, Е. Перфецкий і др. Ф. Евин, а до контр. комісиї: о. Д. Лопатиньский, др. В. Левицкий, Я. Колтунюк. З поміж внесків членів ухвалено між иншими продовжити умову аренди директорови театру п. І. Стадникови до 1 червня 1913 р.

— **Загальні збори „Руск. Тов. педаґоґічного“.** Вчера відбули ся у Львові річні загальні збори Руск. Тов. педагогічного в одній із найбільших саль філії руск. ґімназиї в „Народ. Домі“. На зборах явило ся звиш 200 участників як зі Львова так і з провінциї. Між иншими явили ся радник Двору п. Ол. Барвіньский, старший радник судовий п. Харак, директ. ґімн. Громницкий, крил. о. Чапельский, інспектор др. Копач, катехити ґім. др. Юрик, Лежогубский, богато професорів ґімназиальних, урядників, народних учителїв і учительок і кількох міщан позальвівских. Збори зачали ся по богослуженю за упокій душ номерших членів в церкві Преображеньскій. Збори відкрив голова тов. крил. о. Чапельский, представляючи в промові загальний начерк гарного розвитку товариства в послідним році. Бесідник згадав лиш коротко важнїйші здобутки товариства в послідним році. Філій має товариство 49, многі з них засновували школи і бурси та значно причинили ся до розширеня діяльности товариства. Через те перестало оно бути оазою серед нашої суспільности. тепер уже всї круги і стани займають ся горячо товариством. Кромі учителів належать до товариства люди з усїх кругів нашої суспільности. передусім сьвященики і селяни. На візване голови присутні пошанували повстанєм з місць померших добродіїв товариства бл. п. о. Залуцкого і дра Кулачковского. Вкінці згадав бесідник заслуги, які положила около Тов. п. Константина Малицка.

По сїм приступлено до вибору президиї: Предсїдателем вибрано радн. п. Сидора Громницкого, заступниками о. Т. Лежогубского і дир. Малицкого зі Щирця, секретарями дра Ол. Сушка і проф. Миколу Мельника. Ґімн. проф. Сев. Лепкий, секретар попередних загальних зборів, відчитав протокол з тих зборів. На внесене проф. Данища з Коломиї звільнено секретаря, касиєра і маґазинера від читаня звітів.

Опісля п. Конст. Малицка подала кілька подрібних поясненїь до справозданя, з котрих найважнїйше є інформация, що тепер має товариство вже 50 філій. Проф. Осип Яців пояснював знов касове справозданє. Виділ старав ся передусім позбути ся довгів у переплетнї і друкарнї, чого й доконано. Розходи товариства виносили понад 21.000, до чого в першій мірі причинили ся дефіцитові бурси.

На внесене п. дир. Громницкого уділено комітетови бурси абсолюторию. В дальшій дискусиї забирали голос о. Д. Лопатиньский, урядник банку п. п. Гладишовский і професор др. Макарушка. (Про дальший хід нарад розкажемо в слідуючім числї).

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля Каси ощадности). Початок о год. 7½ веч.

В середу, дня 6 с. м. Madame Butterfly, опера японьска в 3 відслонах Пуччінія.

В четвер, дня 7 с. м. „Суєта“, комедия в 4 діях Карпенка Карого.

— **Дрібні вісти.** Дня 20 марта скінчив ся в Тернополи курс для неграмотних, уладжений філією Р. Тов. педаг. Учасників курсу було 30. Всї дістали сьвідоцтва і книжочки в нагороду пильности. Такий сам курс закінчив ся в Лучици малій коло Микулинець дня 27 марта, в котрім взяло участь 12 осіб — Черновецка Gaz. Polska доносить, що Міністерство віроісповідань і просьвіти по переведеню дисциплїнарного доходженя зложило з уряду взглядно орекло на деґрадацию православного сьвященика пароха в Станівцях горішних на Буковині о. дра Касияна Богатиреця на сотрудника, а консистор митрополичий іменував его сотрудником у Веренчанцї. О. Богатирець займав ся москвофільскою аґітациєю на Буковинї і був одним з найвизначнїйших проводирів москвофільскої аґітациї а яко такий без відома і позволеня своїх властий їздив до Росиї. — З Мадриту доносять, що в цїлій Іспаниї настали в послідних днях великі заметелі снїгові. — До угорскої палати послів кандидують тепер 3 Русини, а то: о. Вартоломей Галактович, парох нижно-веречаньский, Волод. Романець з вижної частини комітата Берег, який кандидує яко християньский суспільник і Юрий Негребецкий яко кандидат на унґварский округ.

— **Нещасливі пригоди.** Селянка Мария Якубовска з Вороцова їдучи в пятницю по полудни возом з площі сьв. Юра до міста перехилила ся так нещасливо з сидженя що упала під колеса власного воза, котрі зломили їй ногу. Стация ратункова подавши їй першу поміч відставила Якубовску до шпиталю. — Йосифа Берґерова переходячи через ул. Театиньску посовгнула ся на киненїй на землі шкірці з помаранчі і упала так нещасливо на тротоар, що зломила собі ліву руку.

— **Огні.** В недїлю около 10 год. вечером вибух сильний огонь в Козельниках під Львовом. Завізвана телефонічно з рогатки на ул. Зеленій сторожа пожарна поспішила на поміч і застала там горіючу хату і шопу тамошного начальника громади. Огонь удало ся в короткім часї загасити. Єсть підозрінє, що огонь був підложений. Шкода значна, була по части обезпечена. — З Перемишля доносять: Вчера вечером около 7 год. вибух огонь на складі виробів з целюльоіди в самім осередку міста, саме коло площі „на Брамі“, належачім до Авраама Трава. Огонь розширив ся так борзо, що персонал ледви міг з житєм спасти ся. На ратунок наспіли сторожа пожарна, войско і піонїри з лопатами та небавком угасили огонь. З величезного складу позістали лиш згарища. Шкода, по части обезпечена, виносить кільканайцять тисячів корон. Згоріли цїлий маґазин, машини а навіть всї книги купецкі. В зелізній касї погоріли банкноти, векслі і папери. Срібло, нікель і мідь стопили ся. Причина огню незвістна: припускають, що стала ся нею неосторожність.

— **Проворний злодій.** Треба признати, що Львів вже значно уцивілізував ся, бо має злодіїв, які виводять ся лиш по великих европейских містах. Улицею Замарстинівскою йшов вчера шевский майстер п. Йосиф Лось. Нараз приступив до него якийсь незнакомий мужчина і відозвав ся урадований: „Сервус, товаришу, ходи зі мною до реставрациї“. З тими словами потягнув его до шинку на розі ул. Льва і Чацкого. По хвили вийшов „товариш“ на „хвилинку“, а коли не вертав, п. Лось зі страхом побачив, що „товариш“ витягнув єму золотий годинник з ланцушком з кишенї. Ся

— Малу надію маю, аби она менї на що придала ся — відповів Франціско — бо коли й лишу ся при житю, то мене будуть уважати за розбишаку і покарають як инших.

— Нї, нї, ти будеш міг доказати що иншого.

— Сумніваю ся; але нехай діє ся воля Божа.

— Так, нехай діє ся воля Божа! — сказав Каїн сумно. — Перед місяцем ще я був би не важив ся того сказати.

Сказавши то, обернув ся капітан, аби пійти на поклад, а Франціско пішов за ним.

Залогу „Местника“ скликано на задний поклад і тут подав їм Каїн свої пляни до порішеня. Они заявили ся за тим, аби підняти якор і плисти до пристани, позаяк гадали, що там будуть могли о много успішнїйше боронити свого корабля, як в проливі.

Розбишаки підняли якор і пустили ся дальше в небезпечну дорогу. Вітер ставав чим раз сильнїйший і вода в проливі аж кипіла, так що не можна вже було доглянути небезпечних підводних скал. Між тим фреґата і шунер плили дальше поза коралеві ляви до проливу против вітру.

В полудне настала вже майже буря і филї дико розбивали ся у всїх напрямах о підводні скали. Вітрила на „Местника“ стягнено ще більше, але задля неспокійного моря корабель лиш з трудом посував ся наперед.

Треба було всї вітрила звинути і полишити тільки одно мале, яке уживає ся в часї бурі. Але й під тим вузким вітрилом тяжко одержати корабель перед напором вітру.

Каїн стоїв на переді корабля і давав сиґнали керманичеви. Кілька разів отирали ся боки корабля о підводні скали, але все якось удавалось їм відсунутись від них. Уживано всїх способів, аби спинити скорий хід корабля. Але лиш піна розбиваючих ся филь вказувала їм, де суть скали, яких треба виминати і служила їм провідником в їздї.

— А чому ж би не мав Геркурст перевести нас туди? Він же найлїпше з нас всїх знає ту дорогу — сказав вкінци керманич до тих, котрі стояли найблизше него.

— Правду кажете, треба его покликати! — крикнуло кількох розбишаків і сейчас зійшли на долину по Гевкурста. За хвилю вернули з ним на гору і повели его на перед корабля. Він ішов, не опираючи ся і від него зажадали, аби він обіймив провід корабля.

— А як я не хочу, то що? — спитав Гевкурст спокійно.

— Не схочеш, то скінчиш свою їзду — відповів один із старших. — Чи так люди? — спитав обертаючи ся до залоги.

— Так, так, або переведе нас через пролив, або у воду! — закричали всї.

— Тої погрози, товариші, я не бою ся — відповів Геркурст. — Ви всї пізнали мене як честного і доброго чоловіка і менї не було би мило лишити вас тепер в пригоді. Коли вас вже ваш капітан не може вирятувати, то мушу я то зробити; але що то є? — крикнув нараз, розглядаючи ся. — Ми вже минули дорогу. Справді так, я чи назад зможемо навернути, не знаю.

— Ми не минули дороги — сказав Каїн. — Ви то добре знаєте.

— Добре, коли ваш капітан лїпше знає як я, нехай вам радить — відозвав ся знов Гевкурст.

Але розбишаки були иншої гадки і наставали на то, аби Гевкурст, як добре обзнакомлений з тою небезпечною дорогою, перевів нею корабель. Каїн відступив ся на задний поклад, а Гевкурст займив его місце на переді корабля.

— Зроблю, що зможу, хлопцї — сказав Гевкурст — але кажу вам, коли ми пробуючи вийти знов на добру дорогу, ударимо о скалу, не сьмієте менї нїчо закидати. Повернути трохи кермою — ще більше — так! Сильно держати! Отсе правдива дорога, хлопцї — крикнув, показуючи на лагіднїйші филї, що переливали ся між кипучими хребтами води. — Ще більше на право, так — тепер вже добре!

(Дальше буде).

історий нагадує нам подібнісеньку, яка стала ся була одного разу у Відни. Там на одній з найбільше оживлених улиць в самім осередку міста, недалеко церкви сьв. Стефана на „Грабені", приступив якийсь елеґантно убраний пан до переходячого туди якогось другого пана і витягнувши руки до него, відозвав ся: Як же ся маєш, кій друже! Ах, як же ми давно вже не бачили ся! — Заскочений в той спосіб пан мимо волі витягнув руки до незнакомого, котрий стискав їх дуже сердечно; але коли вже таки хотів цілувати ся, заскочений відповів: „Мій пане, ви мабуть маєте мене за когось иншого". Незнакомий ніби аж тепер по голосі пізнав, що помилив ся; зачав знов дуже сердечно стискати за руки та перепрашати, звиняючись тим, що він гадав, що то дійстно має перед собою свого давного приятеля і аж тепер видить свою помилку. Перепросивши, щез в товпі. Майже в тій хвили спостеріг ся так заскочений пан, що то був злодій і що стягнув єму золотий перстінь з брилянтом з пальця. Наробив крику, завізвав стоячого недалеко полщая і пустив ся з ним за злодієм, але за тим вже й слід був пропав. Отже такі злодії зачинають вже й у Львові виводити ся.

— **Про катастрофу бальонову**, о котрій була вчера коротенька згадка в телеграмах, розповідає урядник банковий Зоменгаґ, котрий також летів бальоном а тепер лежить тяжко зранений, що слідує: Коли бальон вдарив об комин фабрики, наслідки того показали ся страшні. Проф. Дельбрік зранив ся тяжко в голову і зломив ногу, радник Бендуп зломив руку і ногу і розвалив собі голову; я і купець Гайн ще найменше потерпіли. Гайн розбив собі голову а я вдарив ся об край ґондолї так, що сейчас почув біль в грудех. Крім того я звихнув собі ногу в колїні.

Далеко небезпечнїйший був карамболь з телеґрафічними дротами, бо через то подерла ся бальонова ослона, так що остала ся лиш половина з неї і настала обава, що спаде ціла ослона а бальон злетить з висоти 1900 метрів. Отже ми старали ся спустити ся на землю. Керманич бальона п. Дельбрік хотів отворити вентиль, але то було не можливе, бо перервала ся була линва. Отже не було бесіди о тім, щоби ми могли спустити ся на землю і ми здали ся на судьбу.

Ми перелетіли через пристань Свінемінде і летіли понад Балтийским морем; наконець опинили ся ми на північнім сході від острова Руґії. Ми старали ся з цілої сили удержати ся як найдовше у воздусї і спустити ся в Швеції на землю. Тимчасом бальон дістав ся в хмари і спустив ся о яких 50 метрів на долину. Ми посунули ся знов до Руґії і Сасніц. Тут постановив керманич відорвати ґондолю, перерізуючи сполучаючу линву. Ми зачали спадати з висоти пять сот метрів а відтак з нечуваною силою вдарили об воду. Нам всім чотиром удало ся якось увільнити ся, але ми були дуже змучені і поранені та зачали один по другім потапати. Мене зачали також сили опускати. Добуваючи послідних сил, видобув ся я якось з тої ослони бальонової, котра нас всїх була обмотала і так дочекав ся я якоїсь ратунку. Я чув ще послідні стони моїх товаришів, аж остаточно стратив притомність.

† **Померли**: Іван Хризостом Тимочко, єромонах Ч. св. В. В., упокоїв ся в Мундаре, Альта, в Канаді, в 41. р. житя, а в 11. р. сьвященьства. Покійник висланий був з Галичини перед 4 лїтами на місию до Канади. Визначав ся ревною працею для добра канадийских Русинів. — Микита Винар, укінчений студ. прав, помер дня 31. марта на тиф по довгій хоробі в 23. році житя в домі матери в Милошовичах коло Щирця. — В Прудентополіс в Бразилії помер на саме Різдво Петро Мельник. В навечеріе Різдва вертав покійник домів. В лісі 4 кільом. від Прудентополіс зірвала ся буря а півньор (сосна), надаючи, поломив єму ноги. Нещасливого відвезли до дому, наші люди зібрали складку відповідну на операцію, але прибувший лікар заявив, що ратунку нема. Б. п. Мельник відзначавсь любовию до свого народу, а що був любленим та прихильним для своїх, сьвідчить се вдяка від людий, що в протягу кількох годин зібрано до 180 мр. на лікаря. — Такою самою смертию помер в марті Петро Стефанів на кольонії в Капанема в Бразилії, полишивши кількоро сиріт.

Телеґрами.

Відень 5 цьвітня. Найблизше засїданє палати послів відбуде ся в четвер дня 14 цьвітня о 3-ій год. по полудни. На порядку дневнім: 1. Перше читанє правительств. предложеня в справі уповажненя до затягненя позички. — 2. Перше читанє прагматики. — 3. Перше читанє предложеня о утвореню ц. к. корпуса ветеранів. — 5. Звіт комісиї в справі підвисшеня мінімум екзистенциї урядників вільного від податку. — 6. Аґноскованє виборів.

Будапешт 5 цьвітня. Відбули ся тут збори в користь загального, рівного, тайного права виборчого при участи дуже сильної репрезентациї всїх верств стану середного, кругів міщаньских, промислових і торговельних. Було також богато приклонників социяльної демократиї. Ухвалено резолюцию жадаючу загального, рівного, тайного права виборчого.

Катанія 5 цьвітня. Вибух ляви трохи зменшив ся.

Гельсінґфорс 5 цьвітня. Фінляндский сойм постановив передати проєкт закона о Фінляндиї комісиї для основних законів.

Париж 5 цьвітня. В Поент а Пітр на острові Ґваделюп паде від вчера пісковий дощ, котрий походить мабуть з вулькану Мон Пеле на Мартиніці.

Столупини (Stallupönen) 5 цьвітня. Після вістий „Ostd. Gränzbote" прийшло вчера в церкві у Вислитенах до кровавої бійки межи Литовцями а Поляками. Як зачувати, завізвано пограничних вояків російских, котрі зробили ужиток з оружия. Богато людий погибло, дуже богато єсть зранених.

Константинополь 5 цьвітня. На турецко-болгарскій граници болгарскі вояки стрілями до турецких і зранили одного. Турки відповіли сильним огнем, по чім Болгари повтікали

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець.

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, **10·20***), **2^{05}**, **5·53**, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{35}.
„ $^5/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділі).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·-.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 5·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).